

[Svend Erik Hovmand]

spørge, om indenrigsministeren ikke vil bekræfte, at den helt specielle ejendomsbeskatning af dansk landbrug er konkurrenceforvridende i forhold til de landmænd i Europa, vi i øvrigt konkurrerer med.

Må jeg afslutningsvis sige, at jeg håber, at debatten i dag – selv om den har været lidt skarp af og til – trods alt vil bidrage til, at vi på tværs af tidligere fordomme kan sætte os sammen her i Folketinget og sige: O.k., vi har nogle dybt alvorlige problemer i vores erhvervsliv; masser af parcelhusejere er i klemme; vi har en beskatning, som på mange måder virker fuldstændig uretfærdig. Er tiden nu ikke inde til, at vi søger at finde en mere harmonisk løsning på disse områder? Jeg håber, at udvalgsarbejdet vil bidrage til det.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Det har jo været en lang og til tider ret polemisk debat, og jeg vil ikke bidrage til at gøre den ret meget længere, også ud fra det synspunkt, at der næppe kan tilføjes ret mange nye indfaldsvinkler. Det er også min opfattelse, at det måske har været tilfældet den sidste times tid.

Jeg vil godt tage udgangspunkt i det, som hr. Svend Erik Hovmand har sagt snart mange gange, nemlig at »vi« – altså Venstre – gang på gang har givet udtryk for, at vi vil have dette system med grundskyld helt fjernet. Jeg vil ikke være polemisk og ikke henholde mig til, hvad Venstre gang på gang har sagt, men i stedet fæstne mig ved, hvad Venstre har gjort i tre fjerdedele af den tid, hvor man har haft regeringsmagten. Vi kan nemlig i dag helt nøgternt konstatere, at siden 1985 har forholdene været præcis sådan som det, der foreslås i regeringens forslag, nemlig 10 promille. Derfor er der ikke nogen dramatik i det forslag, vi har fremsat, men en fortsættelse, kontinuitet, naturlig opfølgning – man kan kalde det, hvad man vil – af den linie, der har været ført under den tidligere regering. Jeg er glad for, at den kontinuitet er blevet bekræftet af et flertal af ordførerne her i dag. Derfor ser jeg frem til et godt udvalgsarbejde og til, at vi hurtigt kan få sagen bragt på plads, for hvis ikke det sker, vil der ske en automatisk stigning til 20 promille, og jeg forstod også på de tidligere regeringspartiers ordførere, at det ønskede de under ingen omstændigheder, så det kan jo godt være, at

selv Venstre og De Konservative alligevel vil finde deres plads under udvalgsarbejdet; det glæder jeg mig til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 205:

Forslag til lov om beskyttelse af havmiljøet.
Af miljøministeren (Svend Auken).
(FremSAT 24/2 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Martin Glerup (S):

Det er som bekendt ikke sådan, at havet sletter alle spor, og desværre har havet i mange år været skraldespand for tusindvis af skibe, fabrikker og byer, som har udledt urensset spildevand til det. Jeg kan som eksempel nævne, at der i 1990 blev udledt knap 4.000 t tungmetaller i den halvdel af Østersøen, som udgøres af Den Botniske Bugt, hvortil kommer en voldsom kvælstof- og fosforbelastning, og det er desværre kun et af mange eksempler på uansvarlig omgang med natur og miljø.

Formålet med dette lovforslag er også at skabe en mere bæredygtig udvikling til søs. Det er ikke mindre skadeligt, at der sker CO₂-udslip og svovldioxidudslip til søs, for atmosfæren kan jo ikke mærke forskel på, hvor det kommer fra, og derfor er det godt, at vi nu får lovgivningen ajourført på dette område, sådan at vi kan få de nyeste internationale og nordiske regler for beskyttelse af havmiljøet indarbejdet i den danske lovgivning. Herefter

[Martin Glerup]

vil der også i dansk lovgivning være tre væsentlige forbud, nemlig for det første forbud mod afbrændning på havet – man kan sige, at Vulcanus-sagen var dyr, men at fiskernes indsats ikke var forgæves – for det andet forbud mod dumpning af affald og andet forurenende materiale og for det tredje forbud mod uhæmmet luftforurening fra skibe m.v.

Det er sådan, at dumpning af uforurenede havbundsmaterialer kan godkendes af amterne, derimod vil vi stille et ændringsforslag om forureningsfri dumpning i Ramsar- og EF-fuglebeskyttelsesområderne, så der kun kan gives tilladelse i ganske særlige tilfælde og med Miljøministeriet som endelig godkendelsesinstans; det drejer sig i første række om uddybning af sejlrenden ved Esbjerg-Løgstør-Grøn-sund.

Det drejer sig om at få en rammelov, der er fleksibel, sådan at den kan indeholde de løbende fremtidssikringer, ajourføringer og præciseringer, der måtte komme til os, og sådan, at vi endvidere kan få indarbejdet aftaler og overenskomster om bekæmpelse af forurening i de store havområder – jeg tænker på Nordsøen, der er omfattet af Bonn-overenskomsten, Middelhavet, der er omfattet af Barcelona-overenskomsten, det nordøstlige Atlanterhav, der er omfattet af Lissabon-overenskomsten, og Østersøen, der er omfattet af Helsinki-konventionen.

I forbindelse med udvalgsbehandlingen er der behov for at overveje en opstramning af hensyn til miljøet. Er det rimeligt, at der må udledes kloakslam og kloakspildevand, kunne man spørge. Desuden vil jeg godt foreslå miljøministeren at tage fagbevægelsen, der har mange medlemmer, der arbejder på havet, ind i udarbejdelse af de nærmere regler, og at fagbevægelsen også får klageadgang i forbindelse med sagen.

Det er sådan, at der i det hele taget lægges op til en række kraftige opstramninger også fra EF's side, idet miljø- og trafikministrene på et rådsmøde den 25. januar, hvor der af naturlige grunde ikke var danske regeringsrepræsentanter til stede, udtalte, at der hurtigst muligt laves en handlingsplan for dette område, idet man er klar over, at det er alvor.

Socialdemokratiet er tilhænger af, at tilsviningen af havmiljøet bringes til ophør hurtigst muligt, og det kan kun ske i tæt sammenhæng

med den dagsorden om sikkerhed til søs, som Folketinget vedtog den 9. februar. Miljøopgaven kan også kun løses i fællesskab, og denne lov vil danne ramme om en bedre, mere sikker og mere miljørigtig adfærd på havet, og derfor går Socialdemokratiet positivt ind i det videre arbejde med dette meget vigtige lovforslag.

Eva Møller (KF):

Det Konservative Folkeparti kan tilslutte sig intentionerne, hovedlinierne og såmænd også de fleste af detaljerne i det foreliggende lovforslag, men det er naturligvis næppe nogen overraskelse for miljøministeren, da lovforslaget jo stort set svarer til det, der var under udarbejdelse af den tidligere minister. Men jeg vil da gerne her på Det Konservative Folkepartis vegne kvittere og takke for, at vores tanker på det miljøpolitiske område føres videre; det kan vi da kun være umådelig tilfredse med.

Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at udtrykke håb om, at denne linie følges, og jeg har da i hvert fald med det foreliggende lovforslag de bedste forhåbninger om, at det er tilfældet, når jeg specielt i bemærkningerne gentagne gange læser – jeg kan her henvise til f.eks. side 15 – hvor mange gange Danmarks rolle på miljøområdet under den hidtidige, eller jeg skulle måske rettere sige de hidtidige konservativt ledede regeringer, fremhæves i endog meget positive vendinger.

Det er naturligvis ikke noget tilfælde, at de konservativt ledede regeringer har lagt vægt på miljøpolitikken og har spillet en fremtrædende rolle, for miljøpolitik har altid ligget Det Konservative Folkeparti på sinde, ligesom samarbejdet med andre lande om internationale konventioner har betydet meget for os, fordi forurening som bekendt ikke kender til grænser.

Vi er derfor også glade for og tilfredse med, at det foreliggende lovforslag så tæt følger ikke blot internationale konventioner som f.eks. Marpol- og OPRC-konventionerne, men også EF-direktiverne om fuglebeskyttelse og naturbeskyttelse, ligesom en lang række internationale konventioner og aftaler m.v. følges.

Vi er meget tilfredse med, at formålsparagraffen er strammet op, så vi nu taler om et bæredygtigt grundlag i respekt for både mennesker, dyr og planter, idet der lægges vægt på forebyggelse og begrænsning samt mindst forurenende og renere teknologi.

[Eva Møller]

Der er i lovforslaget mange bemyndigelser til ministeren. Det skal vi ikke harcelere over. Vi skal heller ikke som tidligere socialdemokratiske ordførere under de tidligere regeringer tælle antallet af bemyndigelser. Jeg tror såmænd nok, at jeg, hvis jeg gjorde det, kunne komme til at slå nogle af de rekorder, Socialdemokratiet sagde at borgerlige ministre havde sat. Men lad det være – vi har faktisk forståelse for, at der på grund af lovens tekniske karakter, de løbende teknologiske, forskningsmæssige og miljømæssige udviklinger samt de internationale aftaler, der løbende revideres, hele tiden sker en udvikling, og at det derfor kan være nødvendigt med disse bemyndigelser. Vi beder blot om, at man foruden at involvere landsomfattende organisationer, kommunerne og de øvrige ministerier også vil involvere Folketinget og dets Miljøudvalg i det videre arbejde, således at vi også kommer til at se bekendtgørelser, udkast og lignende, inden de bliver sat i kraft.

Jeg er tilfreds med den ajourføring, der finder sted, således at man nu ikke blot taler om, at beskyttelse af havmiljøet handler om, at vi skal være varsomme, når det gælder dumping, afbrænding og udledning, men også nævner, at luftforureningen spiller en rolle.

Jeg er tilfreds med, at der i § 20 lægges vægt på, at der skal tages ganske specielle hensyn til de danske badestrande. Det er en naturværdi og en turistværdi, som vi har en forpligtelse til at tage hensyn til.

Kort sagt: Det Konservative Folkeparti kan love et konstruktivt samarbejde om lovforslaget i udvalget, hvor vi igennem en række spørgsmål gerne vil have nogle tekniske detaljer afklaret, vil søge at få nogle bestemmelser strammet op og vil søge at sikre, at Folketinget og dets Miljøudvalg inddrages i udarbejdelsen af bekendtgørelser m.v.

Filt Jensen (V):

Da Venstres ordfører ikke kan være til stede her, skal jeg gøre rede for Venstres synspunkter.

Det er et ganske omfattende lovforslag, der foreligger, og jeg vil derfor begrænse mig til nogle overordnede betragtninger.

ingen kan være i tvivl om, at det er i alles interesse, at lovgrundlaget for beskyttelse af havmiljøet er tilstrækkelig veludbygget til, at

denne opgave kan varetages forsvarligt. Havmiljøet er utrolig sart, for det er meget nemt at forurene, uden at kilden kan spores. At havet sletter alle spor, er ikke rigtig sandt i miljøssammenhænge. Det kan være svært at spore skibet, det kan være svært at spore synderen, men miljøet har ofte taget varig skade. Det er også klart, at vi i enhver henseende må gøre op med tidligere tiders opfattelse: at havet kunne bruges til at deponere affald, altså bruges som en simpel skraldespand. Derfor er vi naturligvis tilhængere af, at der er tilstrækkelig beskyttelse af havmiljøet.

Når vi så ser på det konkrete forslag, er det selvfølgelig lidt foruroligende, at det er udformet med så mange og så vidtgående ministerbeføjelser. Det er selvsagt svært at udforme lovgivningen på dette område, uden at det bliver i form af mange ministerbeføjelser, og derfor er det for os meget afgørende, hvordan denne lov udmøntes efterfølgende. Det siges der ikke så forfærdelig meget om i selve forslaget, men det kan vi formentlig gå dybere ind i under udvalgsarbejdet.

Når det er en så vidtgående bemyndigelseslov, som der her er tale om, er det selvsagt meget vigtigt, at formålet med loven står krystalklart for alle parter. Her har vi lidt vanskeligheder med selve lovens formålsparagraf. Det kan vi måske få nærmere belyst enten under førstebehandlingen eller i udvalget. Jeg citerer fra det allerførste stykke i lovens formålsparagraf:

»Loven skal medvirke til at værne natur og miljø, så samfundsudviklingen kan ske på et bæredygtigt grundlag i respekt for menneskets livsvilkår og for bevarelsen af dyre- og plantelivet.«

Det er selvsagt udtrykket bæredygtigt grundlag, som giver problemer. Jeg er meget opmærksom på, at ordet bæredygtigt er blevet et ord, som anvendes ganske hyppigt, specielt i forskellige miljøssammenhænge – det er et Brundtland-ord – men det står dog ikke fuldstændig klart for mig, hvad der menes med, at samfundsudviklingen skal ske på et bæredygtigt grundlag.

Der gives heller ikke nogen egentlig forklaring på det i bemærkningerne til lovforslaget. Heri står, at bestemmelsen i stk. 1 angiver lovens hovedformål i bred forstand og under inddragelse af bæredygtighedsprincippet, såle-

[Filt Jensen]

des som det er kommet til udtryk i bl.a. Brundtlandrapporten og regeringens handlingsplan for miljø og udvikling. Der gøres opmærksom på, at det foreslås at anlægge en bredere indfaldsvinkel end for 12-14 år siden, da den gældende lov blev udformet. Det ville være interessant, om vi her eller i udvalget kunne få eksempler på, hvad man mener med en sådan bredere indfaldsvinkel.

Krav til skibenes indretning, når der transporteres olie, udgør et særligt område. Vi husker alle de forureningsulykker, grundstødning af store tankskibe har givet anledning til. Disse forureningsulykker ønsker vi naturligvis alle at begrænse og helst helt at undgå. På den anden side er der naturligvis grænser for, hvor langt vi bør gå ud over de regler, der fastsættes i de internationale organisationer.

Vi forventer et grundigt udvalgsarbejde og forventer også at blive indkaldt til drøftelser, når bemyndigelsesansvar skal udmøntes.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Jeg kan nu ikke forstå, at hr. Filt Jensen er så meget i tvivl om, hvad et bæredygtigt grundlag er. Det går jo simpelt hen ud på, at man ikke påfører natur og miljø mere, end det kan tåle, og det burde alle og enhver, der beskæftiger sig med miljøpolitik, vide, da det heldigvis har været fælles gods i lang tid.

Jeg vil godt sige om de mange bemyndigelser, at det er rigtigt, at der er tale om mange bemyndigelser, for de er nødvendige på grund af, at der er mange internationale aftaler i det, og det er et område, der heldigvis hurtigt forbedres. Bl.a. skal vi have udpeget nogle områder, hvor de farlige kemikalie- og olielaster overhovedet ikke må have lov til at komme. Så jeg synes, at det er meget naturligt.

Det er også meget naturligt, at vi får de bekendtgørelser i udvalget, sådan som miljøministeren jo altid har været rede til.

(Kort bemærkning).

Filt Jensen (V):

Blot den enkelte ting, at med hensyn til bæredygtighed er jeg tilbøjelig til at mene, at vi i den side af salen har to begreber indflettet i ordet bæredygtig: økonomisk bæredygtig og miljømæssigt bæredygtig. Jeg er lidt tilbøjelig

til at mene, at man i den anden side af salen med bæredygtighed kun forstår den miljømæssige.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Det har hr. Filt Jensen selvfølgelig ikke ret i. Grundsynspunktet må være, at selv om vi blev meget, meget rige, havde vi ikke megen glæde af vores rigdom, hvis det var sådan, at vi ødelagde Jorden; den har vi jo kun én af.

Pelle Voigt (SF):

Når man skal gennemføre en lovgivning som det omfattende forslag til en lov om beskyttelse af havmiljøet, der her ligger, kan man tage flere forskellige udgangspunkter. Det udgangspunkt, som ministeren og regeringen har taget, er at gøre Danmarks forpligtelser i henhold til eksisterende konventioner, først og fremmest Marpol-konventionen, til lov, og at bygge en lovgivning op omkring de forpligtelser, Danmark i forvejen har indgået.

I SF er vi af den opfattelse, at det har gjort lovforslaget for svagt. Vi bør i stedet anvende den danske politik, de danske forhandlingsudspil, som har været udarbejdet i de internationale forhandlinger om disse konventioner og ved andre lejligheder, som udgangspunkt for vores egen nationale lovgivning på dette her område og ikke nøjes med at gøre de internationalt indgåede kompromiser på dette område til lov.

At loven er skruet sammen på denne måde, ser man af en række mangler ved loven, som vi håber at vi vil kunne udbedre under udvalgsarbejdet. Det gælder lovens § 3, hvor man benytter sig af udtrykket »den mindst forurenende teknologi«, altså ikke i tråd med tidligere vedtagelser her i Folketinget stiller mere maksimale krav om en egentlig ren teknologi på dette område. Det gælder også den manglende definition i loven af, hvordan man egentlig skal forstå bebegbet forurening, altså udledning af hvilke stoffer der i lovens forstand skal opfattes som forurening. Det defineres ikke klart.

Desuden er der en hel del undtagelser i lovforslaget, som vi egentlig ikke finder burde være en del af en dansk lovgivning på dette område. Det gælder bestemmelsen i § 2, stk. 2, hvor man undtager orlogsskibe. Vi kunne måske diskutere at undtage danske orlogsskibe fra

[Pelle Voigt]

disse regler i krigstid, men det virker besynderligt og ude af tråd med, hvad der foregår i det virkelige liv, hvis statslige skibe, der færdes på havet, skal være undtaget fra de regler, som alle andre skibe er underkastet. Vi synes også, det burde være et dansk forhandlingskrav, f.eks. i forbindelse med Londonkonventionen, at orlogsfartøjer generelt var underlagt de samme bestemmelser som andre skibe.

Vi har også svært ved at se begrundelsen for, at man generelt eller næsten generelt – sådan som det fremgår af lovforslaget – kan undtage lystfartøjer fra en lang række af de regler, der ellers gælder, og vil gerne have det diskuteret i udvalget. Vi finder, at spørgsmålet om klappning og dumpning af affald bliver uklart ifølge bestemmelserne og betragningen i § 4, stk. 2 og 3, om deponering af affald på havbunden, og at reglerne her må skærpes, sådan at man ikke kan foretage dumpning ved blot at kalde det, man foretager sig i fremtiden, deponering.

Vi er også skeptiske over for de regler om afbrænding, som fremgår af lovforslaget, og som muliggør en forurening, der efter vores opfattelse ikke er noget rimeligt grundlag for.

Endelig har vi bestemmelsen i § 21 om retten til at kaste frisk fisk i havet. Det synes vi også at vi ud fra et miljøsynspunkt skal diskutere ganske grundigt i udvalget. Det, der sker for en lang række fiskerfartøjers vedkommende, er jo, at fiskerne, som er underlagt EF's fangstkvoter, meget ofte, inden de går i havn, forhører sig om, hvordan bådens kvote nu for tiden er. I den forbindelse kan der meget ofte ske det, at meget store dele af en fangst simpelt hen bliver hældt over bord, for at man kan tilpasse sig bådens kvote på det pågældende tidspunkt. Det er efter vores opfattelse en helt forkert måde at omgås havets ressourcer, proteiner osv. på, og vi finder egentlig ikke nogen grund til, at man tillader den slags i en dansk lov om beskyttelse af havmiljøet.

Ernst B. Schmidt (FP):

Det lovforslag, som vi nu skal behandle, har jo sit udspring i en anden lov fra 1980, hvor Folketinget vedtog den første samlede lov om beskyttelse af havmiljøet. Allerede dengang – kan jeg sige til ministeren – var Fremskridtspartiet meget positivt indstillet.

Lovforslaget blev behandlet den 25. januar 1980, og efter hvad der står i Folketingstiden-

de, spalte 4123, udtalte vores ordfører, Thorn-dahl, indledningsvis:

»Fremskridtspartiet vil gerne indledningsvis takke miljøministeren for lovforslaget, hvis intentioner og sigte vi kan tilslutte os, og som vi ser som en naturlig fortsættelse af miljøbeskyttelsesloven.«

Det er den indstilling, som Fremskridtspartiet har også til dette lovforslag.

Der er selvfølgelig ting, som vi skal se på i udvalget. Det er også fremgået af tidligere indlæg, at der kan være noget, der skal ændres, men det er retningslinierne for Fremskridtspartiet vedrørende dette lovforslag.

Jeg vil også godt sige, at der er en § 8, som jeg synes fortjener opmærksomhed. I § 8 står der: »Inden miljøministeren fastsætter regler i medfør af loven, forhandler ministeren med de nærmeste interesserede landsomfattende erhvervs- og miljøorganisationer, . . .«

Det gør jo, at man bedre kan få et lovforslag, der er så fyldt med bemyndigelse, til at glide ned. Der kommer et andet lovforslag efter dette lovforslag, og så kan jeg måske udtale mig lidt om bemyndigelse i den forbindelse.

Men dette her lovforslag vil vi i hvert tilfælde være positive over for.

Vibeke Grøn-bæk (RV):

Det forslag vedrørende beskyttelse af havmiljøet, der foreligger til behandling, er som nævnt en revision af den snart 13 år gamle gældende havmiljølov.

Nu skal loven så revideres, så de miljøpolitiske målsætninger kommer med, og for at sikre grundlaget for den fremtidige regulering på området, så det kommer i takt med udviklingen inden for det internationale havforurenings-samarbejde.

I Det Radikale Venstre er vi tilfredse med, at man nu får inddraget en bredere indfaldsvinkel på dette område, og at bæredygtighedsprincippet bliver styrket. Nu drejer det sig så ikke længere om den direkte forurening i havet og de ting, der bliver tilført havmiljøet direkte, fremover skal grænseoverskridende forurening også med.

Det, at man nu synliggør nye miljøpolitiske principper og indfaldsvinkler på havmiljølovens område, og det, at Danmark nu kan ratificere OPRC-konventionen, er helt i overensstemmelse med den linie for miljøet, som regeringen har lagt op til i regeringsoplægget.

[Vibeke Grønbæk]

Det er også meget tilfredsstillende, at man nu ikke længere vil tillade dumpning og afbrænding af affald på havet; det er jo noget, som vi har set frem til i lang tid.

Jeg vil dertil knytte, at jeg har noteret mig SF's bemærkninger og glæder mig til at høre videre om det i udvalget. Men vi anbefaler lovforslaget.

Miljøministeren (Svend Auken):

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne for den positive modtagelse, havmiljøforslaget har fået her i dag.

Havmiljøloven skal revideres for at bringe os ajour med den internationale udvikling i de mange konventioner, der er blevet indgået på havmiljøområdet. Den skal også give os mulighed for hele tiden at være på højde med den tekniske udvikling, og så skal den naturligvis – og det er måske det allervigtigste – tilpasse sig det stadig stigende ambitionsniveau, som vi har på de miljømæssige områder; det har også fundet sit udtryk i lovforslagets nye formulering af målsætningen med loven.

Fleere ordførere har hæftet sig ved, at det er en rammelov. Jeg forstod, at Venstres og De Konservatives ordførere især var lidt kritiske over for de mange bemyndigelser. Her vil jeg gerne røbe for Folketinget, at paterniteten til den model er hentet fra den tidligere regering, så det er måske snarere en skepsis over for udnyttelsen af bemyndigelserne end selve tanken om at fylde en lov med bemyndigelser, der ligger bag de to ordføreres bekymringer.

Jeg skal på givne foranledning gerne understrege, at der ikke vil ske nogen udmøntning af disse bemyndigelser, uden at der som nævnt i § 8 har været ført forhandlinger med de mest interesserede organisationer, og jeg vil gerne i den forbindelse kvittere for hr. Martin Glerups forslag om at inddrage fagbevægelsen blandt de organisationer, som får mulighed for at deltage i forvaltningen af bemyndigelserne i loven. Ligeledes vil jeg naturligvis give tilsagn om, at Folketingets Miljøudvalg vil blive inddraget.

Jeg tror, det var SF's ordfører, der var inde på spørgsmålet om klapning, og jeg vil gerne sige, at det er meget vigtigt i forbindelse med administrationen af klappingsbestemmelserne i EF's fuglebeskyttelsesområder, at vi overholder bestemmelserne i fuglebeskyttelsesdirektivet.

Vi skal være meget restriktive på det område, og derfor skal det kun være i absolutte undtagelsestilfælde, at der skal kunne foregå klapning. Det skal kun kunne ske i situationer, hvor alternativet er økonomisk meget byrdefuldt, og det skal kun kunne omfatte helt rent materiale. Desuden vil jeg lægge vægt på, at det kun vil kunne ske, ifald Skov- og Naturstyrelsen har givet sit samtykke til amtsrådet i forbindelse med klapning inden for fuglebeskyttelsesområdet. Jeg vil gerne på den givne foranledning give Folketinget det tilsagn, at vi vil stille forslag om ændring af lovforslaget i denne retning.

Må jeg i øvrigt om alle de mange konkrete punkter sige, at dem får vi god lejlighed til at beskæftige os med undervejs i udvalgsarbejdet. Jeg har noteret mig dem, og jeg ser frem til spørgsmålene fra udvalget og til de drøftelser, vi skal have med udvalget, og skal endnu en gang kvittere for den positive modtagelse af lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Jeg skal blot sige til miljøministeren, at der er to muligheder: enten har jeg udtrykt mig meget dårligt, eller også har ministeren været uopmærksom. Jeg tror, det er den sidste mulighed, men det vil nærlæsning af referatet af forhandlingerne selvfølgelig afsløre.

Jeg sagde netop på Det Konservative Folkepartis vegne, at vi havde megen forståelse for, at det var nødvendigt med mange bemyndigelser af en lang række grunde, og så gjorde jeg den afsluttende bemærkning, at jeg håbede, at Folketinget ville blive inddraget. Jeg takker for det sidste, og som sagt: Hvis jeg skulle have udtrykt mig uklart, kan jeg fastslå, at jeg faktisk udtrykte forståelse for, at bemyndigelserne var nødvendige.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg vil gerne takke ministeren for tilsagnet på området vedrørende klapning, men det fører mig ind på et problem, en mangel i lovforslaget, som jeg i øvrigt synes er til stede, og det er en beskyttelse af havmiljøet mod større entreprenørarbejder af den ene eller den anden art. Vi har store problemer i forbindelse med

[Pelle Voigt]

diskussionen om Øresundskalk, når det drejer sig om den faste forbindelse over Øresund. Vi har en diskussion i øjeblikket, om private entreprenører skal have ret til at foretage arbejder ved Femer Bælt.

Vi synes for SF's vedkommende, at det ville være en ganske logisk og fornuftig foranstaltning i forbindelse med vedtagelsen af dette lovforslag, hvis vi kunne vedtage nogle grænser for, hvor store vand- og naturødelæggelser sådanne entreprenørarbejder måtte medføre for havene omkring os. Det er som sagt en mangel i lovforslaget, og det forekommer mig at være en lille smule grotesk, at man på den ene side har disse udmærkede og meget detaljerede bestemmelser om klappning, hvor vi dog taler om materiale samlet op fra havbunden og placeret på et skib, altså materiale i et eller andet begrænset omfang, mens man med entreprenørarbejder tilsyneladende ville kunne svine fuldstændig vildt og uhæmmet i en helt anden målestok end det, som vi i øvrigt beskytter os imod i denne lovgivning.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Jeg kan sige til hr. Pelle Voigt, at det overhovedet ikke er tilfældet. Det drejer sig jo blot om, at vi her regulerer selve havmiljøet; de entreprenørarbejder, som hr. Pelle Voigt tænker på, bliver selvfølgelig miljøvurderet og får deres miljøgodkendelser i forbindelse med gennemførelse af selve anlægsarbejderne. Så jeg synes ikke, vi skal ødelægge det, at vi nu kan få styr på nogle ting ude på det åbne hav, ved at blande alting sammen, sådan som der er lige ved at blive lagt op til.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg vil bare sige til hr. Martin Glerup, at jeg på grund af det fremskredne tidspunkt og på grund af den måde, vi almindeligvis arbejder på, tror, at vi skal fortsætte diskussionen om dette emne og en række af de andre problemer, jeg nævnte, i udvalget og se, hvor langt vi kan komme dér.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 217:

Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse.

Af miljøministeren (Svend Auken).
(Fremsat 10/3 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Helen Beim (S):

Tilsyneladende er dette et lille lovforslag, der her en sen eftermiddag blot skal rutinebehandles, men i virkeligheden er det et lovforslag, som kan få vidtrækkende virkninger for hver enkelt borger i Danmark. Der har nemlig igennem 1970'erne og 1980'erne til stadighed været et ønske om, at man på en eller anden måde kunne få reduceret mængden af affald i det her land. Derfor er det godt, at vi med dette lovforslag giver miljøministeren hjemmel til at iværksætte nogle ordninger og samtidig giver såvel borgere som grundejere og virksomheder pligt til at deltage i disse ordninger.

Miljøudvalget var i september måned sidste år på en rejse i bl.a. Tyskland, hvor vi så, hvordan man i en delstat havde taget skrappe midler i anvendelse for at reducere mængden af affald. Og noget stor var vores forbauselse, da vi så, at mængden af affald, når man gjorde producenten ansvarlig for bortskaffelse af affaldet, sandelig blev reduceret med over 1/3 i løbet af nogle ganske få måneder. Kan vi opnå tilsvarende reduktioner i mængden af affald herhjemme, vil vi virkelig se en helt ny affaldsbehandling tage form.

Det må være sådan, at miljøpolitik først og fremmest skal bestå i at formindske ressourceforbruget. Dernæst skal vi selvfølgelig igen-